

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

červen 2014

8. ročník / 6. číslo

Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého..." (J 20, 22)

Z traktátu "Proti bludným naukám" od svatého Ireneje, biskupa

Seslání svatého Ducha

Když Pán dával učedníkům moc uskutečňovat znovuzrození člověka v Bohu, řekl jim: Jděte, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

O tomto Duchu mluvil ústy proroků a slíbil, že jej vylije v posledních dnech na své služebníky a služebnice, aby prorokovali. Proto také, když se Boží Syn stal Synem člověka, sestoupil tento Duch na něho, aby se s ním natrvalo usídlil v lidském pokolení, aby navždy spočinul v lidech a přebýval v celém Božím stvoření. Ve všech a ve všem působí, aby se dala Otcova vůle a všechno obnovuje proměnou staroby v Kristovu novost.

Po nanebevstoupení Páně, jak říká Lukáš, sestoupil tento Duch v den letnic na učedníky, máje moc uvést všechny národy do života a otevřít jim přístup k nové smlouvě. Proto také učedníci jednomyslně chválili Boha ve všech jazycích a Duch uváděl v jednotu vzdálená společenství a prvotiny ze všech národů přinášel Otcí.

A proto také Pán slíbil, že sešle Utěšitele, který nás připraví pro Boha. Tak jako nelze ze suché mouky bez přidání tekutiny udělat žádné těsto ani chléb, tak se ani my ve své mnohosti nemůžeme spojit v jedno v Kristu Ježíši, bez vody, která přichází z nebe. A jako vyprahlá země bez vláhy nerodí, tak bychom ani my, všichni zpočátku jako suchý strom, nemohli nést plody života bez hojného deště, který přichází shůry jako dar.

Té jednoty, která vede k neporušitelnosti, se našim tělům dostalo v křestní koupeli, duším ji dal sám Duch.

Duch Boží, který spočinul na Pánu, je Duch moudrosti a rozumu, Duch rady a síly, Duch poznání, zbožnosti a bázně před Hospodinem. A tohoto Ducha dal Pán zase církvi, když pro celou zemi seslal z nebe Přímluvce. Podle výroku Páně byl však jako blesk na zemi svržen také d'ábel. Proto tak nezbytně potřebujeme Boží rosu, abychom neshořeli a abychom nepřestali nést plody. A také aby tam, kde máme žalobce, byl i Obhájce a Pomocník, neboť Pán svěřil Duchu svatému svého člověka, který upadl mezi lotry. Nad tímto člověkem se sám slitoval, ovázal mu rány a vynaložil dva královské denáry. A tak když jsme skrze Ducha přijali obraz i nápis Otce a Syna, zužitkujme tento svěřený denár a spolu s výtěžkem jej vraťme Pánu.

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Vavřince

Kalendárium

3. června od 19,00 se bude konat filmový klub v Communii v ulici Karolíny Světlé 21 (promítat se bude film s názvem „Nebe nad Berlínem“ z roku 1987, německo-francouzské drama).

8. června od 17,00 oslavíme slavnost Soslání Ducha svatého v katedrálním chrámu sv. Vavřince na Petříně. Součástí eucharistické slavnosti budou i křty a biřmování.

10. června od 19,00 se bude konat biblická hodina v Communii v ulici Karolíny Světlé 21. Dál budeme pokračovat v povídání o Starém zákonu.

17. června od 19,00 budeme opět v Communii v ulici Karolíny Světlé 21 pokračovat v povídání o Starokatolických specifických.

24. června od 18,00 budeme mít v rotundě Nalezení sv. Kříže na bohoslužbě opět ekumenického hosta. Tentokrát to bude doc. Petr Sláma z Českobratrské církve evangelické. Po bohoslužbě tedy **od 19,00** bude s doc. Slámou v Communii pokračovat beseda.

Kalendář farní obce

Událo se

23. května od 18,00 se v rotundě i katedrálním chrámu odstartoval program Noci kostelů 2014. I přes nepřízeň počasí byla účast hojná. Ostatně lidé si mohli poslechnout pěknou muziku, zpívající sbory i nějakou tu zajímavost o obou sakrálních stavbách. A navíc, chránily před deštěm.

27. května od 18,00 se konala bohoslužba v rotundě Nalezení sv. Kříže a to s ekumenickým hostem. Tentokrátě nás navštívil Mgr. Dan Majer s husitské církve a posloužil nám Božím slovem. Po bohoslužbě jsme ještě měli možnost s ním podebatovat v Communiu.

Narozeniny v červnu slaví:

Gaia Anzari, Petr Bačovský, MUDr. Tomáš Bauer, Kateřina Rachel Benešová, Markéta Boldišová, Johana Jandourková, Jana Jelínková, Klára Kazdová, Ondřej Kejrt, Luboš Nondek, Tereza Šťovičková, Markéta Tomková, Laura Dagmar Vávrová, Tomáš Zachariáš.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

1.6. – 7. neděle velikonoční

Sk 1,6-14

Ž 68

1P 4,12-14;5,6-11

J 17,1-11

Ježíšova péče o učedníky nekončí tím, že je vyučil. Jde mu o to, aby ve světě obstáli. Aby naplnili svůj úkol, který od něho dostali. Ježíš je při tom se svými učedníky solidární. Ví o obtížích světa a modlí se tedy za ně, aby ve světě obstáli. A mluví o nich nikoliv jako o lidech dokonalých, ale jako o těch, kdo jsou Otcovi!

8.6. – Slavnost Soslání Ducha svatého

Sk 2,1-21 (Nu 11,24-30)

Ž 104

1K 12,3b-13 (Sk 2,1-21)

J 20,19-23 (J 7,37-39)

50 dní po Ježíšově vzkříšení Duch Svatý v podobě ohnivých jazyků donesl na zem realitu nebes. Učedníci se přestali bát a v tu chvíli možná ani netušili, jaké důsledky bude jejich zvěstování mít, že svou odvahou budují církev. Hned na začátku tohoto příběhu slyšíme, že Bůh seslal svého Ducha tam, kde byli všichni jednomyslně spolu v modlitbách. Duch svatý je dar pro společenství. Duch svatý není vyznamenání pro ambiciózní sólisty, ale dar církvi. Dál ale slyšíme, že se oheň se rozdělil do jednotlivých jazyků a na každém z přítomných spočinul jeden. Ano, Bůh dává z ohně Ducha každému určitou část a tím si nás formuje jako originální osobnosti. Každý od něho máme svůj dar a s ním i úkol tímto darem sloužit druhým. Protože církev je místo, kde se lidská obdarování sčítají a násobí a z jednotlivých malých plamínek vzniká veliký oheň a žár Boží lásky.

15.6. – Slavnost Nejsvětější Trojice

Gn 1,1-2,4a

Ž 8

2K 13,11-13

Mt 28,16-20

O čem je vlastně slavnost Nejsvětější Trojice? Oslavujeme dogma, že jeden Bůh je Otec, Syn a Duch svatý. Oslavujeme to nepochopitelné tajemství jednoty v trojjedinosti. Oslavujeme to, že nejsme schopni pochopit Boží velikost v každé jeho osobě. Co se nám vlastně vybaví, když uslyšíme slovo „Trojice“? Vypadne z nás rychlá laická definice, kterou sice moc nechápeme, ale kdybychom to neřekli, tak by možná ostatní pochybovali o naší pravé víře? Co to vlastně slavíme, vyznáváme, v co věříme?

Není důležité házet kolem sebe definicemi a myšlenkami systematických teologů. K pochopení to většinou nepomůže a víru to neprohloubí. Možná je nejdůležitější to, co říká sv. Pavel ve svém listě Korintánům, kde popisuje Boha jako „Boha lásky a pokoje“. Bůh je láska. Možná to zní už trochu jako klišé, ale v této lásce nám chce být příkladem. A tak jaký panuje vzájemný vztah plný lásky a pokoje u Boha, tak takový má být i mezi námi. Tak tedy: „Pozdravte jedni druhé svatým políbením. ... Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.“

19.6. – Slavnost Dne díků za eucharistií

Dt 8,2-3.14b-16a

Ž 147

1K 10,16-17

J 6,51-58

Posiluješ nás chlebem života a kalichem spásy.

Chlebem života – své tělo jsi obětoval. Nechal jsi ho trhat a probodávat hřeby. Každou ranou ti ubývalo života, abychom mi mohli mít podíl na životě věčném.

Kalichem spásy – tvá krev prýštila z tvých ran a v pijela se do země. S každou další kapkou ti ubývalo sil. Blížil se tvůj konec, ale pro nás si plnil pohár spásy až po samý okraj.

Děkujeme ti, Pane, za tvůj jedinečný dar lásky. Děkujeme ti, že nám tímto dáváš život věčný.

Nedělní a sváteční čtení

22.6. – 12. neděle v mezidobí

Gn 21,8b-21

Ž 86

Ř 6,1b-11

Mt 10,24-39

Jedno je společné slovům evangelia: Bůh je větší a silnější než to, co mi mohou způsobit lidé. A v jeho očích mám takovou cenu, že mám spočteny všechny vlasy na hlavě - řečeno jinak, Bůh vidí a stará se o všechny maličkosti mého života. Nejsem mu lhostejný. Proto mi také daroval Ježíše Krista, slovo evangelia, které přináší život. A jestliže "přiznání se ke Kristu, k evangeliu" je provázeno slibem, že i samotný Kristus se bude k nám znát před Otcem, pak toto svědectví zřejmě není maličkostí, ani "volitelným přídavkem", ale "nutnou výbavou" každého křesťana. Nemá být křesťan kvasem? Solí? Světlem? Někdy k tomu stačí skutky, ne však vždycky. Je pro nás evangelium slovem života? Pak si jej samozřejmě nenecháme pro sebe.

24.6. – Slavnost Narození Jana Křtitele

Iz 49,1-6

Ž 139

Sk 13,22-26

L 1,57-66.80

Po dlouhém tichu přerušovaným jen Alžbětínými výkřiky bolesti se chýší rozezněl dětský pláč. Pro Zachariáše to byla skoro andělská hudba. Hospodin mu dal syna. Po tak dlouhé době. Po té, co se s ženou vzdali nadějí, se konečně dočkal potomka. Ovšem ani ta radost nerozvázala jeho jazyk. Tolik chtěl chválit Boha a nemohl. Ještě nemohl...

Až osmý den ho opustilo tíživé mlčení. Trest za jeho malou důvěru v andělova slova. Když napsal jméno svého syna na tabulku. Když napsal ty tři písmena J A N, mohl konečně vyslovit slova díky.

„Bůh je veliký a mocný!“

Přihlízející sousedi, kteří se přišli radovat z narození nového člověka, najednou pocítili velikou bázeň. Jak mocná znamení jsou spojena s tímto malým chlapcem. A jak velká znamení asi ještě udělá, až vyroste v muže...?

Nedělní a sváteční čtení

29.6. – Slavnost apoštolů Petra a Pavla

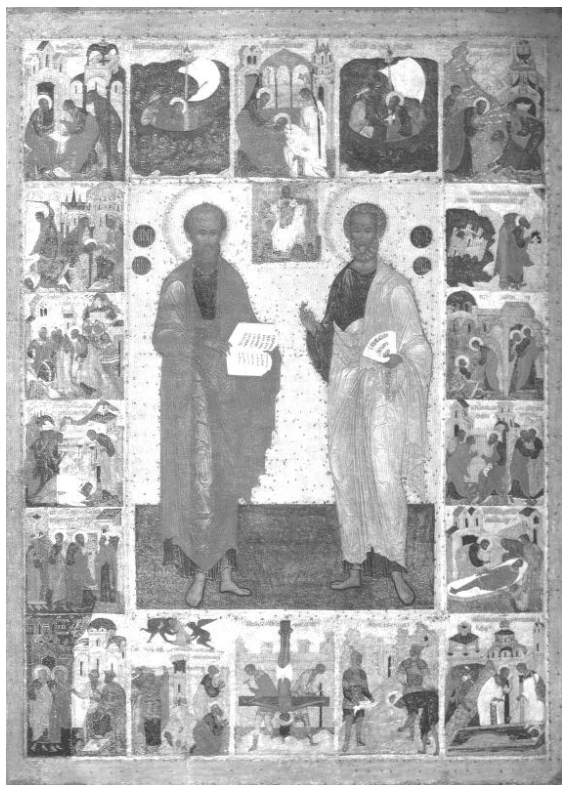
Sk 12,1-11

Ž 34

2Tm 4,6-8.17-18

Mt 14,22-32 (Mt 16,13-25)

Moc toho o nich nevíme. Stali se pojmem. Apoštolové. To řecké slovo znamená poslaný, a podobně poslání nejsou jen nástupci apoštolů. Ježíšovo poslání platí i o každém, kdo se křtem stal účastným všeobecného kněžství. A každého z nás zavazuje důvěra, kterou v nás Kristus vkládá a posiluje jistota, že všechno, co konáme z lásky k Bohu, má smysl, i když to na první pohled není vidět. Před téměř dvěma tisíciletími napsal apoštol Pavel slova: Těm, kteří milují Boha, všechno prospívá k dobrému. Ano, všechno: i zklamání, nepříjemnosti, smutek, trápení... Všechno - za jediné podmínky, a ta zní: Těm, kteří milují Boha. To znamená plnit Kristovu vůli. Slyšet jeho hlas a jít za ním jako Petr a Pavel.

Rozhovor s Filipem Wallerem

Filip je mezi námi již něco málo přes rok, ale možná ho ne všichni známe. Tak jsme si řekli, že mu položíme pár otázek.

Narozen: 17. září 1972

Práce: dříve redaktor,
dnes vše, co se namane :)

Hobby: poezie,
historický šerm, spánek

Filipe, asi se tě nejprve zeptáme, jak jsi o nás vlastně zakopl či jaký vítr tě k nám přivál?

Hledal jsem Boha téměř po celý svůj dospělý život. A možná bylo potřeba toho času, abych se mohl octnout v příhodný čas na příhodném místě, přestat tlouct na vrata, která se neotvírají, vlamovat se do dveří,

kteřé jsou už dávno vlastně otevřeny. A když se začaly rozplývat mé předsudky o „černoprdelnicích a vymývačích mozků“, netrvalo dlouho zjistit, že společenství starokatolíků je mi z církevních společenství nejpřátelštější a nejživější.

A čím ti přišli starokatolíci nejpřátelštější a nejživější?

Nejvíc na mě zapůsobila takřka rodinná atmosféra, teplo a upřímnost víry, kterou jsem pocítil málokde jinde. Živé oči, pevné stisky rukou, víra s úsměvem i s pochybnostmi. Žádné pobožnůstkářství či pánbičkarění. Laskavost a milost. Pocit, jako bych byl skoro doma. Katolictví s lidskou tváří. :)

Ale to jsi řekl hezky! Teď to zkusíme z jiného soudku. Blíží se léto. Máš nějaké plány hodné na prázdninové dny?

Plánů mám vždycky v zásobě dost, a co je nejkrásnější, už netrvám na tom, aby se aspoň nějaký z nich vyplnil. Záleží mi teď nejvíc na tom, abych dokázal stále lépe vycházet sám se sebou, netrápil se pro věci, které nemohu změnit, a pokračoval na cestě, doufejme pokorného, hledání sebeúcty a sebelásky.

Víš, že odpovídáš tak trochu jako politik? Co že je původně tvá profese?

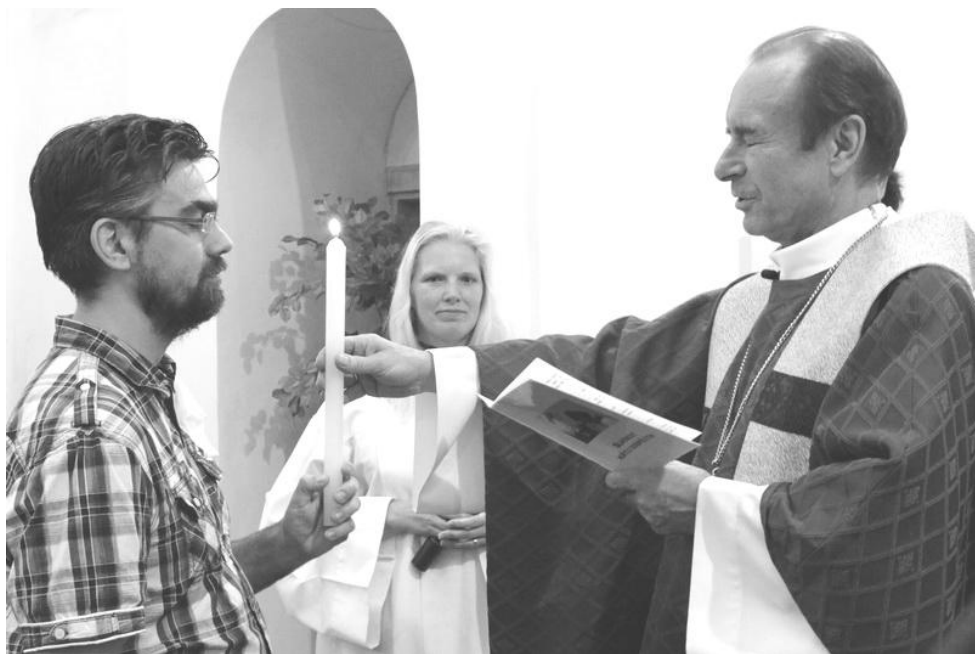
No asi ano :) Dlouho jsem se jako redaktor pokoušel překládat vyhybavou řeč politiků a dalších do jednoznačnějších významů, a teď se do ní sám zaplétám. Ovšem věnuji se také poezii, četbě i psaní, a odtud možná příliš květnatosti, mnohovýznačnosti či nekonkrétnosti v mé řeči. Občas mám tuhle svou nectnost i rád.

Tak to vypadá, že to s tou sebeláskou nebude tak špatný. A když jsi zmínil poezii, máš nějakého oblíbeného básníka? A dokázal bys třeba i něco odcitovat?

Rozhovor s Filipem Wallerem

Vždy jsem čítal nejraději Josefa Hanzlíka, jeho psaní je něžné jako dívčí oči. Zpaměti dodnes umím jen první sloku balady o souboji u Burgundského hotelu z Rostandova Cyrana. Takle romantika se nikdy nestane směšnou.

V tom případě i my odhodíme svůj širák v dál a poděkujeme ti za milý rozhovor s poetickým závěrem.

Farní vyúčtování za měsíc květen 2014

Příjmy:

sbírky: 4 682,-
příspěvky: 2 415,-

CELKEM: 7 097,-

Výdaje:

telefon: 1 093,-
varhaní doprovod: 8 500,-
Communio (služby, nájem)..... 2 368,-
kafe po mši..... 20,-

CELKEM: 11 981,-

ROZDÍL:-4 884,-

Běžný účet k 30.5.2014: 1 008 729,-
Pokladna k 30.5.2014: 31 977,-
CELKEM: 1 040 706,-